

Dobrodružstvo na Islande

Od offroadových ciest
k polárnej žiare

Monika Medle (text) Zlatko Medle (foto)

Naša dobrodružná výprava po Islande bola nezabudnuteľným zážitkom, ktorý nám odhalil nedotknuteľnú krásu tohto magického ostrova. Cestou sme nadviazali nové priateľstvá, zažili silu ľudskosti a prežili okamihy, ktoré zostanú navždy v srdci. Island nám ponúkol nielen nádhernú prírodu, ale aj hlboké zážitky, ktoré nás obohatili. Tento ostrov je dôkaz, že aj v najťažších podmienkach možno nájsť krásu a harmóniu, ktorá nás spája s našou planétou a jej úžasnou rozmanitosťou.

Faerské ostrovy: Úvod do severskej prírody, ktorá nás očarila svojou krásou – len predohra nezabudnuteľného dobrodružstva na Islande.

Naša výprava sa začala v dánskom Hirtshalse, kde sme sa nalodili na trajekt islandskej plavebnej spoločnosti Smyril Line. Plavba do malebného prístavu Seyðisfjörður na východe Islandu trvala dva a pol dňa a bola obohatená o zastávku na Faerských ostrovoch, čo nám umožnilo objaviť ďalší nádherný kút sveta.

Loď, ktorou sme sa plavili, bola skutočným plávajúcim mestom.

Ponúkala reštaurácie, denné podniky, bar, kino, vnútorný bazén, wellnessové centrum, obchody a bezcolnú zónu. Večery nám spríjemňovala živá hudba, ktorá dotvárala príjemnú atmosféru. Napriek komfortu lode plavba nebola bez výziev. Po pokojnom začiatku sa more rozbúrilo, loď sa začala kývať a noc nás prekvapila silnou víchricou. Chôdza po lodi bola náročná a v našej kajute kúpeľňové dvere neustále narážali do pántov, čo ešte zvyšovalo napätie.

Hengifoss: Turistika po skalnatom teréne vedie k majestátnemu vodopádu, ktorý padá z útesov zdobených červenými vrstvami hliny a bazaltu.

Druhý večer sme strávili v bare s výhľadom na nekonečný horizont. Popíjajúc drinky sme sledovali, ako ostatní pasažieri zvládajú kolísanie lode. Napriek výzvam sme si každý okamih užívali, stretávali zaujímavých ľudí a počúvali ich cestovateľské príbehy, čo pridalo nášmu zážitku hlbší rozmer.

Po vylovení k majestátnemu Hengifossu

Po príchode na Island nás privítala zamračená obloha a jemný dážď, čo dodávalo krajine mystický vzhľad. Rozhodli sme sa zamieriť na východ, aby sme sa vyhli novej zápche. Po krátkom offroadovom úseku sme dorazili k starým islandským domčekom, keď sa zrazu otvorilo slnečné okno. Výhľad bol nádherný – tiché domčeky pri vode a imponujúci vodopád, ktorý nám vzal dych. Tento okamih sa nám vryl do pamäti ako dokonalá harmonia medzi človekom a prírodou.

Po krásnej hodinke strávenej v tomto idylickom prostredí sme sa vydali smerom k vodopádu Hengifoss. Pri parkovisku sme si obuli turistické topánky a vyrazili na túru. Nová a dobre udržiavaná cesta nám umožnila dosiahnuť Hengifoss za trištvrte hodiny. Tento majestátny vodopád, ktorý vznikol počas poslednej ľadovej doby, nás privítal svojou silou a surovou krásou. Hengifoss prekonáva výškový rozdiel vďaka tvrdým horninám, ktoré viedli k jeho vzniku, a jeho mohutný prúd nás prinútil zastaviť a vnímať energiu tohto miesta. Fotili sme v daždi, cítiť sa súčasťou tejto nádhornej prírody, kde každá kvapka rozprávala svoj príbeh.

Offroad po čiernej púšti

Naša cesta do srdca islandskej divočiny pokračovala cez nádhernú

zelenú krajinu, ktorá sa postupne menila na čiernu vulkanickú pustinu. Trasa F910 a F905 nás zaviedli do fascinujúceho prostredia plného sopečných kameňov a čierneho piesku. Cesta bola náročná, plná prekážok, ktoré len umocňovali pocit dobrodružstva. Každý kilometer sme vychutnávali, pretože nám prinášal nové výzvy, a odmenou nám bola sloboda, ktorú sme cítili uprostred tejto nehostinnej, ale nádhornej krajiny.

Uprostred cesty v čiernej púšti sme si urobili prestávku na kávu a čaj. Pociť izolácie a pokoja v mimozemsky pôsobiacom prostredí bol neskutočný. Ticho prerušil príchod nemeckej rodiny, ktorá čakala na uvoľnenie cesty. Napriek našim prosbám, aby nás obišli, odmietli pre obavy z pokuty za odbočenie z vyznačenej trasy. Aj keď sme to v ten moment nechápali, rozhodli sme sa posunúť o pár metrov ďalej a umožniť im prejsť. Táto situácia nám hlboko pripomenula, že aj v divočine platia pravidlá, ktoré musíme rešpektovať, a že prírodu treba chrániť s úctou v každom kúte planéty.

Vulkanická výprava k Askji

Pokračovali sme v ceste, kým sme nenarazili na riekku. Neistota nás prinútila čakať na ďalšie auto. Našťastie prišiel van so sprievodcom, ktorý nás uistil, že s naším džípom prekonáme riekku bez problémov. Po napínavom prechode sme konečne dorazili do kempu pri vulkáne Askja. Privítala nás chladná teplota, iba dva stupne, čo nás prinútilo hľadať útočisko vo vysokohorskej chate.

Sklamanie z vlastnej ľahostajnosti, že sme sa vybrali do vulkanických hôr bez dostatočných zásob jedla, nás priviedlo k improvizácii. Vymenili sme pivo za chlieb s Ho-

Čierna púšť: Oddych v srdci puste krajiny, kde šálky horúcej kávy a čaju kontrastujú s tmavými lávovými kameňmi a nekonečnou rozlohou čierneho piesku.

landanmi a nemecký turista Dirk s rodinou, ktorého sme stretli na ceste, sa s nami podelil o svoje ďalšie zásoby jedla. Hoci sme mu chceli za jedlo zaplatiť, odmietol. Dirk nás

naučil, že ľudia si majú pomáhať, a to najmä v takýchto situáciách. Večer v chate bol plný priateľskej atmosféry a výmeny cestovateľských tipov medzi turistami. Pociť-

Výprava k vulkánu Askja: Dobrodružná cesta cez drsnú krajinu plnú lávových pólí a sopečného popola a cez ľadové rieky vedúca k mohutnému kráteru obklopenému surovou nehostinnou krásou.

Bublajúca krajina: Scéna plná geotermálnej aktivity, kde horúce pramene a bahenné jazierka syčia a trblietajú sa, para stúpa z prasklín v zemi a vzduch je presýtený sírnym zápachom a divokou energiou zeme.

tili sme spoločného ducha horskej komunity, kde každý, bez ohľadu na národnosť, bol prijatý s otvorenou náručou.

Ráno nás privítal sneh a mínus 15-stupňový chlad, ktorý nás však neodradil. So skupinkou nových priateľov sme sa vydali na túru k fascinujúcemu vulkánu Askja. Počuli sme vŕzganie snehu pod nohami, a to v auguste, čo bolo pre nás čosi nevidané. Pohľad na mliečnu modrú vodu v sopečnom kráteri bol nezabudnuteľný. Hoci všetko

tam voňalo sírou, ale nás to neodstrašilo od nadšenia. Po návrate k autám nás čakala ďalšia výzva – prejsť cez rieku. Dirk sa opäť ukázal ako neoceniteľný pomocník pri záchrane uviaznutého vanu s francúzskymi turistami.

Islandská divočina nás naučila, že aj v ťažkých podmienkach sa môže zrodíť niečo krásne. Nové priateľstvá a každý moment strávený na nádhernom vulkáne Askja stáli za všetky námahy a výzvy, ktorým sme čelili.

Machová krajina – Mývatn: Mach je na Islande zákonom chránený pre jeho pomalý rast a úlohu pri prevencii erózie. Poškodenie môže mať dlhodobé následky na krajinu a biodiverzitu.

Exotické chute v bublajúcej krajine

Pri Hverire, známom svojimi horúcimi prameňmi a bublajúcimi bahennými fumarolami, v blízkosti jazera Mývatn, sme si dali prestávku na obed – ponúkali tam hákarl. Toto fermentované žraloče mäso je jedným z najexotickejších islandských jedál. Pre nás malo veľmi výraznú a nezvyčajnú chuť – pripomínalo amoniak –, no na Islande má dlhú tradíciu. Podáva sa s pálenkou brennivín, známou ako „čierna smrť“, ktorá zmierňuje jeho intenzitu. Hákarl sa krája na malé kocky a konzumuje ako predjedlo alebo ako súčasť tradičných sviatočných jedál.

Hverir je magický kraj, ktorý nám poskytol nielen úchvatný pohľad na prírodu, ale aj pripomenul, že sme v blízkosti aktívneho vulkanizmu. Fumaroly, horúce prieduchy, z ktorých vychádza para a plyn, boli živým dôkazom neustáleho varu pod povrchom zeme. Chvilke strávené v tejto krajine boli ako z iného sveta, kde príroda ukazovala svoju surovú, ale zároveň fascinujúcu tvár.

Popoludnie nás zaviedlo do krajiny sopečných kráterov. Ich bublajúce vnútro sa chladilo ľadovými vodopádmi. Polia horúcej síry vyvierali zo zeme a občas vytryskli v podobe gejzírov. Táto fascinujúca scéna plná prírodných kontrastov nás nútila zastaviť sa a obdivovať.

Horúci prírodný prameň Laugafell

Naším ďalším cieľom bol Laugafell, kam sme sa rozhodli vydať po severnej oblasti, prechádzajúc náročnými offroadmi. Ráno sme sa vydali na cestu a od prvých kilometrov nás uchvátila krajina zahalená do sytozelenej farby. Cesta bola pokojná, bez jediného stretnutia

Relax v horúcom prameni Laugafell: Uvoľnenie v křistáľovo čistej teplej vode obklopanej divokou prírodou, kde para stúpa k oblohe a zelená lúka na vysokej pláni poskytuje pokojný úkryt.

s inými ľuďmi počas štyroch hodín. Spoločníkmi nám boli len pokojné ovce a majestátne divé kone, ktoré občas prechádzali cez cestu. Keďže sa pášli blízko, rozhodli sme sa zastaviť a ponúknuť im jablká, ktoré sme mali so sebou. Kone, cítiac voňu rozkrojeného jablka, sa okamžite priblížili a jedli nám ich priamo z ruky. Tento kontakt s divokou prírodou, keď sa na okamih spojili dva odlišné svety, bol pre nás nesmierne vzácný.

Laugafell sa nachádza uprostred vysokých hôr a privítal nás jednoduchou infraštruktúrou. V kempu okrem malej budovy s recepciou, lavičkami a prírodným „hotspotom“ nebolo nič. Sprchy chýbali, no recepcný nás ubezpečil, že horúca a čistá voda z prameňa ich nahradí. Prezlečení sme rýchlo prebehli po drevenej cestičke priamo do bazéna. Voda bola príjemne horúca, no z času na čas sme cítili studené podvodné prúdy, ktoré tam pridávali vodnými potrubiami na ochla-

denie. Vulkanická voda môže totiž dosahovať teplotu až sto stupňov. Takto sme si užívali parádny večer – len my dvaja niekde vysoko v horách na Islande, relaxujúc v horúcom prameni. Po dvoch hodinách vo vode sme sa napokon psychicky pripravili na vykročenie z horúcej vody do večerných mínusových teplôt. Fúkal silný vietor, a hoci nás voda rozpálla, chlad nás okamžite

premohol. Rýchlo sme sa obliekli a pobrali sa spať.

Tanierovité oblaky na polárnom kruhu

Cesta naprieč severným Islandom ponúkla jeden z najúchvatnejších zážitkov. Po šesťhodinovej jazde sme sa konečne dostali do malej dedinky Úrdartindur na severe Westfjordu. Tento odlahý kút sveta

Tanierovité oblaky nad Kirkjufellom: Dramatické oblaky v tvare tanierov nad ikonickým vrchom vytvárajú surrealistickú scéneriu, zatiaľ čo jemné lúče dodávajú hrebeňu mystickú atmosféru.

Na polárnom kruhu v Urdartindure: Státie pod arktickou oblohou s fantastickým západom slnka, kde obzor sfarbujú ohnivé odtiene a oblaky plávajú nad morom odrážajúcim zlatisté svetlo.

priamo na polárnom kruhu je so svojimi desiatimi domami, s jediným kempom, hosťovským domom a reštauráciou akoby skrytý poklad, ktorý ponúka únik od reality. Náš kemping bola len jedna zelená lúka, ktorá sa stretáva s morom, obklopená štyrmi vrchmi pokrytými machom v rôznych odtieňoch. Tento obraz vytvára takmer nadpozemskú krásu.

Večer sme zažili magický západ slnka pri mori. Lávové kameny vyčnievajúce z vody vytvárali

fascinujúce formácie, akoby ich sama príroda aranžovala na výstavu. K tomu sa pridali jedinečné tanierovité oblaky, o ktorých mnohí veria, že sú iba výmyslom fotografov. No tu na Islande sme ich mohli vidieť na vlastné oči – nahusto uložené vrstvy oblakov, medzi ktorých prenikali lúče slnka, hrajúce sa s tieňmi a vytvárajúce nádherný kontrast čiernej a žltej farby na pozadí ružového neba. Tento moment bol plný emócií – pohľad na tieto prírodné divy bol taký silný, že do-

Polárna žiara: Zelené svetlá tancujú na temnej oblohe, osvetľujú vzdialenú pustatinu, kde studený vietor vytvára magický osamelý moment – koncert zelených odtieňov a pohybu na oblohe.

kázal priviesť slzy do očí. Neskôr sa nám zjavili ešte raz aj v Kirkjufelli, ktorý sa nachádza južnejšie od polárneho kruhu.

Dobří ľudia a nové priateľstvá

Dorazili sme do Sudavíku, ďalšieho kúta Westfjordu. Už počas cesty sme cítili, ako nás prepadá únava a nejaká choroba. Bohužiaľ, boli sme nútení sa niekde ubytovať. Naša hostiteľka Stefanie a jej manžel Rudolfo mali však plno, a tak nás vzali bývať k sebe domov. Ich pohostinnosť a starostlivosť boli viac než dojemné. Keď videli, ako nás choroba skolila, neváhali ani chvíľu a rozhodli sa, že nás nenechajú spať chorých v stane alebo v aute. Naopak, vzali nás k sebe a postarali sa o nás, akoby sme boli ich vlastná rodina. Varili nám teplé nápoje, pripravovali celodenné jedlo a dokonca nám robili spoločnosť, aby sme sa necítili osamelo. Za túto starostlivosť nechceli od nás ani cent. Boli to neuveriteľní a perfektní ľudia, ktorí nás svojou dobrotou hlboko dojali.

Z toho všetkého vzniklo veľké priateľstvo, ktoré udržiavame dodnes. Stefanie a Rudolfo sa stali nielen našimi úžasnými hosťiteľmi, ale aj skutočnými priateľmi, s ktorými sme stále v kontakte. Tento zážitok nám ukázal, akí vzácni ľudia môžu byť a ako priateľstvo môže vzniknúť aj za tých najnečakanejších okolností.

Polárna žiara – nebeská symfónia

Jedného večera, keď sme si už mysleli, že nás deň ničím neprekvapí, sa na našom telefóne objavila správa od aplikácie Aurora Borealis, ktorá signalizovala, že polárna žiara bude mať v ten deň mimoriadne silnú intenzitu. Bol to okamih, na ktorý sme obaja čakali celý život.

Ladovec: Masívna masa ľadu, kde každá kvapka vytvára jemný zvuk. Keď sa v tichu zrúti ďalší kus ľadu, jeho pád znie ako hlboký hukot, ktorý naruší pokojné ticho. Jedinečný zážitok.

Nemohli sme odolať. Aj keď bola hlboká noc a necítili sme sa ešte zdravo, rozhodli sme sa vyraziť za týmto úkazom ešte bližšie. Nasadli sme do auta a zamierili k blízkemu vulkánu, kde sme dúfali, že ju uvidíme v plnej kráse.

Keď sme tam dorazili, stálo to za to. Stáli sme v úplnej tme, len my a polárna žiara, ktorá tancovala na oblohe ako ohromujúca nebeská choreografia. Jej farby, ktoré sme sledovali, boli skutočne ohromujúce. Na oblohe sa prelievali odtiene žiarivej zelenej, ktoré prechádzali do hlbokéj modrej, a sem-tam sa objavili aj záblesky ružovej a fialovej. Tieto farby sa miešali a tancovali po oblohe, vytvárajúc nádherné vlny svetla, ktoré sa krútili a menili tvar každú sekundu.

Bolo to, akoby sa na nebi odohrávala magická neónová symfónia, v ktorej každý odtieň hral svoju úlohu v tejto fascinujúcej choreografii. Stáli sme tam očarení a dojatí, cítiac sa ako maličký článok v obrovskom

vesmíre. Tento zážitok bol pre nás jedným z najkrajších momentov v živote – pocit, ktorý sa nedá opísať, to sa musí zažiť.

Gejzír ako na objednávku

Náš výlet pokračoval smerom ku gejzírovému centru v geotermálnej oblasti Haukadalur. Cestou k tomuto prírodnému divu sme mohli pozorovať, ako v zemi bub-

lala horúca voda, ktorá dosahovala teplotu až 80 stupňov Celzia. Prechádzajúc sa dalo iba po vyznačených chodníkoch, inak by hrozilo, že si obaríme nohy. Keď sme dorazili ku gejzíru, už tam stáli turisti s mobilmi a fotoaparátmi, netrpezlivo očakávajúci erupciu. My sme sa postavili vedľa nich, nastavili video režim na mobile, zaostrili obraz a spustili nahrávanie. A práve v tej

Pjóðveldisbærinn Stöng: Takto kedysi žili ľudia na Islande

10/24 GEO 19

Čadičové skaly – Reynisfjara: Mohutné tmavé stĺpy čadiča sa týčia z čiernej piesočnatej pláže, kde rozbúrené vlny Atlantiku narážajú na monumentálne skalné útvary, vytvárajúc kontrast medzi silou prírody a krásou pobrežia.

chvíli gejzír vybuchol obrovskou silou až do výšky, ktorá sa zdala, že dosahuje oblohu. Erupcie gejzíru sú nepravidelné, ale my sme si všimli isté znaky, ktoré im predchádzajú. Keď sme videli, ako voda začína prúdiť čoraz viac a bubliny

sa hromadia, akoby sa voda varila v obrovskom hrnci, vedeli sme, že erupcia je na dosah. Bol to fascinujúci zážitok, ktorý sa človeku naskytne len zriedka.

Čadičové skaly – trolovia

Cesta na južné pobrežie Islandu odhaľuje neobyčajné prírodné krásy prepletené dávnymi legendami a mýtmi. Jedným z týchto magických miest je Reynisdrangar, kde sa pred slávnou plážou Reynisfjara týčia tri mohutné čadičové skaly vystupujúce z mora. Podľa miestnej legendy sú tieto skaly v skutočnosti trolovia, ktorí sa pokúsili odiahnuť loď na breh, no prvé svetlo úsvitu ich premenilo na kameň, a tak zostali naveky spútaní s hladinou oceánu.

V blízkosti Víku sa nachádza aj ďalšia fascinujúca pláž – Kirkjubæjarsandur. Jej čierny piesok a strmé útesy ponúkajú dramatický výhľad na okolitú prírodu. Táto krásna však skrýva aj svoju temnú stránku. Pláž je známa nebezpečným príbojom, preto sme si dávali pozor na nečakané vlny, ktoré môžu byť smrteľné,

a s rešpektom sme všetko sledovali s odstupom.

Len kúsok od Víku sa rozprestiera polostrov Dyrhólaey, chránená prírodná rezervácia. Tam sme obdivovali vysoké útesy týčiace sa nad oceánom a fascinujúci prírodný oblúk vytesaný do čadičových skál. Tento polostrov je tiež rajom pre milovníkov vtákov, ktorí tam môžu pozorovať početné kolónie morských vtákov vrátane obľúbených mnišikov lietajúcich nad našimi hlavami.

Diamantová pláž plná drahokamov z ľadu

Vyrazili sme na cestu smerom k Diamantovej pláži, no únava nás začala premáhať, obzvlášť mňa, pretože noc bola pre mňa mimoriadne náročná. Neustále som sa budila, a hoci spací vak mal udržať teplo aj pri mínusových teplotách, zima ma neprestajne obťažovala. Ráno sme sa zobudili s ťažkou hlavou a minimálnou chuťou obdivovať čokoľvek vrátane Diamantovej pláže. Všetko sa však zmenilo v momente, keď sme dorazili na miesto.

Pred nami sa rozprestierala nádherná čierna pláž posiatá trblietavými kúskami ľadu z ľadovca Jökulsárlón, ktoré sa leskli ako obrovské diamanty. V mori sa pohupovali ľadovcové balvany ako priehľadné klenoty. Bol to pohľad, ktorý okamžite oživil naše zmysly a zostane nám v pamäti navždy.

Pri fotení nás nečakane zasiahla väčšia vlna. Zrazu sme mali mokré nielen topánky, ale aj nohy až po kolena. Napriek tomu nám to vôbec neprekážalo. Rýchlo sme sa vrátili k autu, prezliekli si nohavice, obliekli čisté ponožky a suché topánky a opäť sme sa vrátili k obdivovaniu tejto jedinečnej pláže posiatej ľadovcovými drahokamami. Bolesť hlavy aj únava zmizli a ľadová voda

nás okamžite osviežila, čo nás naplnilo novou energiou a radosťou.

Erupcie horiacej sopky v žeravej blízkosti

Z médií sme sa dozvedeli, že na Islande vypukla erupcia sopky Fagradalsfjall nachádzajúcej sa na polostrove Reykjanes. Táto sopka sa rýchlo stala populárnym turistickým cieľom vďaka svojej relatívnej dostupnosti a ohromujúcemu pohľadu na tečúcu lávu. Rozhodli sme sa vyraziť na miesto o dva dni neskôr, aby sme mali čas sledovať situáciu a boli si istí, že je bezpečné tam ísť.

Po príchode na parkovisko sme sa pustili na pešiu túru smerom k sopke. Turistické chodníky boli pomerne dobre upravené, no terén zostával sopečný a nerovný, čo dodávalo celej túre dramatický ráz. Trasa trvala približne dve hodiny. Mali sme so sebou všetko potrebné vybavenie vrátane pevných topánok a plynových masiek na ochranu pred sopečnými plynmi. Počas výpravy sme museli dodržiavať prísne bezpečnostné pokyny, sledovať aktuálne informácie o aktivite sopky a striktne sa držať vyznačených zón.

Tento dramatický zážitok, keď sme stáli len pár krokov od horúcej lávy, bol bezpochyby najjedinečnejším momentom celej našej cesty. Práve preto, že sme s tým vôbec nepočítali, nás táto blízkosť sily prírody úplne fascinovala a zanechala v nás nezabudnuteľné dojmy. S napätím sme sledovali, ako láva vyráža z obrovského krátera, pričom pred našimi očami sa vytváralo nové lávové pole. Celá oblasť syčala a parilo sa z nej, zatiaľ čo horúca červená láva sa pomaly plazila dolu svahom. Pohľad na túto surovú silu prírody, ktorá sálala teplom a žiarila v kontraste s tmennou krajinou, bol

Horiaca sopka: Erupcia lávy prúdiacej cez okolie osvetľuje nočnú oblohu ohnivým spektrom farieb, vytvárajúc dramatický a fascinujúci pohľad.

absolútne hypnotizujúci a nezastat na jednom z najkrajších miest budnuteľný. V tej chvíli sme pocítili na svete, šťastní a očarení týmto prírodným divom.

O AUTOROCH

MONIKA a ZLATKO MEDLEOVCI sú nadšení cestovatelia, ktorí počas svojej poslednej, ročnej cesty objavili krásy 28 krajín Európy. Manželov nespája len väšeň pre cestovanie, ale aj ich 22-ročná dcéra Carmen-Mattea. Monika Medle je autorka knihy Hore-dole po Európe, Zlatko je režisér a fotograf (www.tentworld.com). Ich cieľom je nielen rozprávať príbehy, ktoré stoja za to, ale aj žiť naplno a inšpirovať ostatných, aby sa nebáli vybrať sa na vlastnú cestu objavovania. Chcú, aby ľudia vyšli do sveta s otvorenou mysľou, snažili sa spoznať nové kultúry, chránili krásnu planétu a cítili sa s ňou spojení, pretože je našim spoločným domovom.

Vo vysočinách Islandu: Úchvatné cesty kľukatiace sa pomedzi krátery sopiek, ktoré pridávajú čarovný nádych dobrodružstvu v drsných a nádherných vysočinách.

Diamantová pláž: Čierna piesočnatá pláž posiatá lesknúcimi sa kúskmi ľadu, ktoré vyzerajú ako drahokamy. Ľadové drahokam v ruke sa trblieta v slnečnom svetle, odrážajúc chladný arktický vzduch a oceán.

